

Congesta de la Casa Nova de Vallforners.

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Pla de la Calma, Casa Nova de Vallforners.
Emplaçament Ubaga de la Soleia de Vallforners, pendent sud-est.

Coordenades:

Latitud: 41.75218
Longitud: 2.33374
UTM Est (X): 444608
UTM Nord (Y): 4622476

Classificació

Número de fitxa 08276 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Coberta de vegetació
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Diputació de Barcelona.Rbla Catalunya, 126. 08008 Barcelona

Fitxes associades:

[Casa nova o Corral de Vallfornès o Corral de la Calma](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dl., 26/03/2001 - 02:00

Descripció

Construcció de forma ovalada, cilíndrica excavada a la roca natural. està orientat de nord a est i fa uns 11 m de diàmetre i uns 7 m de fondària. La vegetació no deixa observar possibles restes d'element construït en el seu interior, tot i que segurament presentaria un revestiment interior i tindria una estructura construïda a la part superior, per la zona de més pendent.

Història

Construcció de caire comercial que evidencia el comerç de la neu i les activitats econòmiques que es poden desenvolupar a alta muntanya. L'adopció d'aquest sistema econòmic s'ha de relacionar amb un moment històric concret que permetia el desenvolupament de diverses tasques complementàries dins l'àmbit forestal: l'emmagatzematge de la neu i el seu posterior tractament i comercialització. La zona de la Calma va ser molt propícia per les acumulacions de neu, com ho demostra l'abundant presència d'estructures de poues i congestes per la zona de la Casa Nova de Vallforners i la Casa nova del Bellit. Aquestes estructures s'han datat als segles XVII i XVIII, moment de millora de les xarxes de comunicacions i de les relacions econòmico-socials entre les àrees de muntanya i els nuclis urbans que alhora coincideix amb un període climàtic fred i un augment significatiu de la població. Aquestes poues es troben enclavades al costat d'una fondalada suau, de cara al nord, per aguantar més el fred. Es tracta d'estructures obertes. Possiblement aquestes poues s'omplien fent boles de neu, rodolant-les per suaus depressions i tirant neu a sobre per cobrir les esclotxes, podrien anar cobertes per materials periples (com ara brancam, falgueres,...) i terra. A l'estiu es tornarien a destapar i amb pics s'aniria trencant la neu (càrrega que podia ser de 125 kg.) i que es carregarien en carros i es baixarien, per ser comercialitzades.

Bibliografia

CRUZ, J.; SEGURA, J.M.; (1996). El comercio de la nieve. Generalitat Valenciana. València. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Recull de noms de casa i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. IPEC-Montseny (1998), n.3687. LLOBET, S. (1990). El medi i la vida en el Montseny. p. 337. LÓPEZ, J. (1992). "Els pous de neu i de glaç al Montseny" a Monografies del Montseny, 7. NUET, J.(1970). "Els pous de neu del Montseny" a Muntanya, XCIV. VIVES, E.(1983). "El glaç de Tagamanent" a Associació d'Amics i Veïns de Tagamanent, n.9.

